

VRAAG EN ANTWOORD

Op de vraag van de heer **Dierickx** (Gh.T.2001 -N° 1 -p.47) ontvingen wij een gedetailleerd antwoord van de heer **Jean-Paul Marchal**.

In mijn boek *Gent, september '44* (N.V. Drukkerij Verbeke, Lijnmolenstraat 34-36, 9040 St-Amandsberg) beschrijf ik op pagina 96-97 deze gebeurtenis. Van een voormalige kelner, Charles Maheu, vernam ik destijds dat het restaurant in feite een café was: *Royal Sud*. In 1942 had de eigenaar Louis Bernard (bijgenaamd "Bouboule") in de achterzaal van zijn café een cabaret ingericht (met orkest tijdens de weekends!). Op de eerste verdieping opende hij een "privé restaurant" voor Duitsers en "Zwarten". Men kon er zelfs overnachten, vandaar de naam "*Hotel*" op de gevel.

In de *Bevrijdingseditie* van het dagblad "Vooruit" leest men: "*In 't restaurant "Bernard" had de eigenaar, bekend als pro-Duitscher, zich verschanst en vuurde op dezen die kwamen om hem uit te leveren aan de autoriteiten. Daar men vreesde aldus slachtoffers te zien vallen bij de burgers die van ver het schouwspel gadesloegen beproefden men hem eerst tot overgave te dwingen door het afvuren van enkele salvo's uit een tank...*"

Er werd toen ongetwijfeld op de gevel van het *Restaurant Bernard* geschoten (zie foto), maar met een *Besa* (zware mitrailleur in de koepel, naast het kanon gemonteerd)... en **niet met het kanon**, zoals zoveel Gentenaars toen dachten. Hoe Louis Bernard uit zijn café werd gehaald, vertelde me destijds Aimé Oosterlinck (van het *Onafhankelijkheidsfront*):

"Aan de Zuid (Wilsonplein) zag ik seffens dat er iets te doen was in café "Royal Sud". Daar stonden enkele gewapende verzetsmannen en veel nieuwsgierigen: allen min of meer verdoken. Van een verzetsman vernam ik dat de baas

van de "Royal Sud" een collaborateur was: - "Hij is gewapend en weigert naar buiten te komen."

"Ik ben zigzaggend naar het café gelopen, heb 2 of 3 maal met mijn pistool door de deur geschoten, en geroepen dat hij moest naar buiten komen of dat ik een handgranaat ging binnen werpen. De man, naam Bernard, is de armen omhoog bij mij gekomen en was niet gewapend. Ik heb hem persoonlijk naar de Leopoldskazerne overgebracht (met enkele verzetslieden en een twintigtal burgers). We hebben niet kunnen beletten dat hij nu en dan een slag of een schop kreeg, voornamelijk van zijn voormalige kelner Charles. Wij hebben toen geen tank gezien!" Dit doet mij veronderstellen dat de tank NA het afvoeren van Bernard is aangekomen. Een wraakzuchtige (verzetsman?) zal wellicht de tankcommandant verteld hebben dat er nog "gevaarlijke mensen" in het gebouw verscholen zaten!

Wilsonplein. De beschoten gevel van het Restaurant Bernard. (Uit *Gent*, september '44 van J-P. Marchal)

Ook van de heer **Victor Antheunis** kwam er een antwoord.

Hij schrijft: De belegering aan het Zuidstation op 7 september 1944 was niet het hotel Terminus, maar wel Restaurant “Bernard” naast het “Park Hotel” op de hoek van de Vlaanderenstraat.

De eigenaar van het restaurant was wel een collaborateur met de Duitsers. Hij had zich verschanst en wilde zich niet overgeven aan de bevrijders en met hulp van de bijgeroepen Engelsen en de Witte Brigade en het O.F. hebben ze dan het gebouw omsingeld, belegerd en beschoten. Tot de eigenaar Louis Bernard zich dan eindelijk heeft overgegeven en nadien werd afgevoerd naar de Leopoldskazerne. Trouwens, gans dit gevecht werd uitgezonden door Radio Gent dat toen gelegen was in de Vlaanderenstraat boven de winkel “Radio Bourse”.

Ik heb dit alles ook ter plaatse bijgewoond, ik was toen 21 jaar.

Dit gevecht is ook beschreven in het boek “De Bevrijding van Gent” door Jean-Paul Marchal.

N.B. Het Park Hotel op de hoek van de Vlaanderenstraat is na 1945 - 8 mei - omgevormd om tijdelijk dienst te doen als Krijgsauditoraat en de zittingen en de veroordelingen hadden plaats in de stedelijke school “Callier” aan de Krelvelstraat waar ik toen woonde.